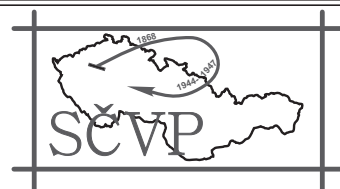

ZPRAVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

02/2013

Úvodem do nadcházejícího roku 2013

Sešel se zase jeden rok s rokem a já bych si dovolil ten uplynulý krátce na našich stránkách zhodnotit.

Když jsem přijímal nabídku na tuto činnost, domníval jsem se, že to zvládnou „levou zadní“! Mýlil jsem se tak, jako se mýlí denně každý z nás. Jde o práci náročnou s náročným materiálem, hlavně v oblasti komunikace s lidmi. Ale zvládnou se to společnými silami dá.

Zvláštní dík za spolupráci si přesto zaslouží kolegové z představenstva, redakční rada, regionální dopisovatelé, ale i někteří aktivní jednotlivci jako jsou např.: V. Suchoopárová, manželé Holcovi, J. Pancíř, J. Němeček, P. Sazeček, L. Čajanová, B. Janča a další, bez kterých si dost těžko dokážu představit mou redakční činnost. Částečně se snažím ovlivňovat i obsah našich webových stránek, které díky dobré spolupráci s IT, panem Vagnerem, dosáhly pozitivních změn. Celkové výsledky může posoudit každý, kdo se odhodlá k jejich návštěvě.

Jim i všem ostatním přeji úspěšný vstup do roku 2013 a budu se těšit na společné prožitky z událostí, které nás letos čekají. Toto úvodní slovo jsem pro nedostatek místa v prvním letošním čísle umístil až zde.

Váš redaktor, *Lubomír Sazeček*

Oprava Zpravodaje č. 1/2013 region Litoměřice

V Plánu schůzí reg. Litoměřice v roce 2013 bylo chybně uvedeno datum setkání krajanů na Posvícenském setkání, které se bude konat v pátek 4. října 2013. Čtenářům se omlouváme. *Daniela Zelenková*, jednatelka

Příběh mého strýce

Přesně před ústupem rudé armády na polské území Poláci vyhlásili mobilizaci. To postihlo mladšího bratra mého tatínka a mého strýce Jana Kuchyňku z naší vesnice Český Závidov na Volyni. Narukoval co by poddůstojník polské armády do města Ostrog, který byl vzdálen od naší vesnice, která byla protknuta demarkační čarou 10 kilometrů. Ostrog byl naše hraniční, okresní město. Od Ruska ho dělila řeka Horyň, která tvořila hranici do roku 1939.

Po rychlém ústupu Rusů do města jako první byly zajištěny pohraniční kasárny a tím i celé pohraniční vojsko. Tím pádem se strýc dostal do zajetí Rusů. Při vyřazování šli vojáci do zajateckého tábora v Kryvém Rohu. Strýc jako poddůstojník byl zařazen mezi důstojníky. Při vyřazování mu polský doktor řekl: „*Honzo, řekni, že jsi Čech.*“ Pomohlo to k tomu, že doktor si ho vzal jako pomocníka v zajateckém táboře Kryvý Roh, kde pracoval jako lékař a nebyl zařazen mezi důstojníky, které později v Katyni postříleli.

Strýček měl velké štěstí, že ho zachránil před Katyní, ale také to, že přežil útrapy, které byly v táboře je s pomocí doktora. Byl to hlad, tyfus a jiné smrtelné nemoci, a také vši a krutá zima. Po čase byl převezen

do zajateckého tábora v Archangelsku, kde byly stejné podmínky jako v Kryvém Rohu. Až když se rozkmořil Hitler se Stalinem a Němci zaútočili na Rusko, tak Rusové otevřeli všechny zajatecké tábory v Rusku. Tím se strýček dostal zpátky do polské armády, kterou založila polka Vanda Vasilevská, která využila otevření zajateckých táborů.

S armádou Vandy Vasilevské prodělal a provalčil celé její tažení jako Irák, Írán a ostatní území. Toto je příběh mého strýce, kterého jsem měla už jako dítě moc ráda. Jsem poslední pamětnice, která byla svědkem vyprávění o jeho trnitě cestě, které kdysi vyprávěl mému tatínkovi. Proto jsem chtěla zveřejnit tento příběh, aby nebyl zapomenut, a aby všichni věděli jaké měl můj strýc velké štěstí. Po sedmi letech se vrátil k rodině, kde ho čekala manželka Libuše, syn Josef a dcera Vlasta, kteří už mezitím byli v Československu.

Pozn.: V Katyni bylo popraveno mnoho českých mužů, kteří sloužili jako polští důstojníci. *I. Časarová (rozená Kuchyňková)*

Ze zahraničí

Oznamujeme čtenářům Zpravodaje radostnou zprávu:

Reverend Józsa Novák, narozený na Volyni v malé české vesnici Závidov, dne 7. září oslavil 60 výročí své kazatelské služby. První kázání sloužil 7. září 1952 v Betlémské Kapli, ve Winnipegu, Manitoba, Kanada. V ten čas Józsa studoval teologii ve Winnipeg Bible College. Věřícím v Betlémské Kapli sloužil 2 roky.

Od 1955 do konce 1978 byl kazatelem Československého baptistického sboru v Torontu, Ontario. Potom sloužil několika anglicky mluvícím sborům rovněž v Torontu a okolí. V říjnu 1985 založil traktátovou misii, kterou vede dodnes.

Reverend Novák, s pomoci Boží napsal stovky článků pro české i anglické časopisy a magazíny. Dnes přes 4.800.000 různých brožurek a letáček, které Reverend Novák napsal svědčí o Pánu Ježíši v 82 zemích. Některé jsou přeložené do 24 jazyků. Vždycky rád čte Zpravodaj a pak ho posílá jedné Volyňance. Pán Vám žehnej bohatě.

Se srdečným pozdravem a modlitbou, *Reverend Józsa Novák*, 1601 Bramsey Drive, Mississauga, Ontario, L5J 2H8, Canada.

Zájezd na Ukrajinu do Malína

Náš region SČVP pořádá zájezd na Ukrajinu zaměřený na „volynskou omladinu“ k příležitosti vzpomínkového aktu v Malíně Českém k 70. výročí vypálení obce!

Vyjíždíme z Brna a chceme, aby se našeho zájezdu zúčastnilo co nejvíce mladých příznivců. Na zájezdu účastníci poznají některá významná místa jako jsou: Užgorod, Zborov, Lvov, Brody, Dubno a Rovno s nejbližším okolím. Potom několik českých původních vesnic a pozůstatky po působení volynských Čechů. Školy, továrny, první pivovar v Rusku který postavil volynský Čech!

Uctíme také jako vždy v Rovně památku obětí, které naši volynští předci přinesli jak v první tak i v druhé světové válce. V neposlední řadě se zúčastníme pietní akce v Malíně Českém k 70. výročí genocidy spáchané německými vojáky na občanech této české vesnice!

Předpokládáme, že se této poznávací expedice zúčastní hodně našich mladých přátel. Proto se hlase na adrese redaktora. Celou akci hodláme vybatvit z Brna od 4. 7. večer a vrátíme se 9. večer.

Cena by v neměla překročit 5.000 Kč. Prosim hlase se rychle, ať to máme jasné. Míst v autobusu je 48.

Pro upřesnění, přihlášky směřujete na adresu: *sazecek@email.cz; Lubomír Sazeček, Stamicova 288/3, 623 00 Brno; tel 776 310 958.* Budeme se těšit na společné zážitky!

Ze Senátu ČR

VOLYŇSTÍ ČEŠI A KOLEKTIVIZACE

Mgr. Tereza Ničová

Co znamenají slova jako kolektivizace, družstevnictví či zestátnování pro dnešní mladé lidi? Vědí, kdo byli volynští Češi? Jsou to dnes již jen prázdné pojmy nebo alespoň vzdáleně tuší jaké osudy se za těmito slovy skrývají? Odpovědi na tyto otázky nejsou pro volynské Čechy příliš příznivé.

Mladým lidem ve věku od 20 do 35 let jsem položila tři otázky.

- 1) Víš, co znamená slovo kolektivizace?
- 2) Víš, kdo to byli volynští Češi?
- 3) Víš, jaké měli volynští Češi zkušenosti s kolektivizací?

Mezi respondenty byli stejnou měrou zastoupeni lidé z velkých i středních měst a vesnic. Muži i ženy s rozdílnou výší dosaženého vzdělání, avšak ne nižším než středoškolským. Výsledky jsem rozdělila do 3 různých kategorií, buď přesně znali odpověď, nebo mohli vědět, o co se jedná, ale v odpovědi byly mezery a nakonec neměli o tématu žádné informace. Více než polovina dotazovaných, 68 % vědělo, co se skrývá pod pojmem kolektivizace, ovšem jen 32 % se orientovalo v otázce volynských Čechů a jen 28 % respondentů bylo schopno odpovědět na poslední otázku.

Vzhledem k tomu, že všichni zúčastnění absolvovali minimálně maturitní zkoušku, hovoří tato čísla o vztahu mladých o problematice volynských Čechů zcela zřetelně. Bohužel o nich téměř nic nevědí. Leží za tím nastavení dnešního školství, malá propagace volynských Čechů, či plytkost tématu? Poslední možnost se pokusím vyvrátit následujícím příspěvkem.

S nucenou přeměnou jednotlivě fungujících zemědělských podniků ve velké hromadně obhospodařované kolosy či dobové řečeno kolektivizaci měli volynští Češi rozsáhlé zkušenosti. První praxi s družstevnictvím nabyli již na počátku dvacátého století. Později poznali kolektivizaci v její syrové sovětské podobě a nakonec se s ní znovu setkali po návratu do vlasti po roce 1948.

Systém centrálně řízeného zemědělství, rozděleného na plánované časové úseky (tzv. pětiletky), převažoval ve všech státech, jejichž politika byla řízena ze SSSR. Odchyly se objevovaly jen v Polsku a Jugoslávii. Pokusy o vštěpování kolektivizačních myšlenek lze nalézt i v řadě komunistických zemí v Africe, Asii a Jižní Americe. V Sovětském svazu se s prosazováním kolektivizace začalo od roku 1928, během tohoto procesu vznikaly rozsáhlé státní statky sovchozy a mohutná rolnická hospodářství kolchozy. Právě za „nadvlády“ SSSR se začali volynští Češi seznamovat s principy kolektivizovaného zemědělství.

Cíl, kterého chtěl stát, považmo komunistická vláda, dosáhnout byl prostý. Zlikvidovat soukromé podnikání, výrobu přizpůsobit státním požadavkům, restrukturalizovat venkov a zlomit jakýkoli projev odporu. Zestátnění zemědělství se ovšem nedotklo jen ekonomické oblasti lidského života, ale i mezilidských vztahů, sociálních interakcí a celkového způsobu života

Produktem kolektivizace venkova byla Jednotná zemědělská družstva. Tyto útvary mají ovšem do původních družstevnických myšlenek, tak jak se s nimi seznámili a sžívali lidé v devatenáctém a na počátku dvacátého století, velmi daleko. A samo jejich fungování popírá většinu družstevních zásad. Ty zcela jasně stanovují dobrovolné a otevřené členství bez jakékoli sociální, náboženské, majetkové, rasové, pohlavní či politické diskriminace. Garantují demokratickou správu, kontrolu a aktivní rozhodování všech členů družstva o jeho politice. Zaručují transparentní účetnictví a všeobecné rozhodování o společně získaných financích. Družstvo musí být nezávislá a samostatná organizace, která nepodléhá nikomu, včetně vlád, kdo by mohl její autonomii narušit.

Na Volyně se myšlenky družstevnictví dostaly počátkem dvacátého století. Jako první zde vzniklo chmelářské a posléze úvěrní družstvo. Po roce 1917 byl ve Zdobunově a Žitomiru založen Český hospodářský spolek, který měl zajišťovat zrod družstev, pomáhat při jejich chodu a spolupracovat v osvětové, kulturní a vzdělávací rovině. V Polské části Volyně se dařilo zejména mlékárenským a konzumním družstvům. Mezi největší a nejproduktivnější patřila hospodářská družstva v Rovně, v Kupičově a Kněhyninkách. V ruské části vzkvétala družstva zaměřující se na chmel a průmyslové plodiny, jako bylo družstvo v Žitomiru.

Aplikování kolektivizace na území bývalé volynské gubernie mělo pro Čechy o to katastrofálnější následky, o co byli v hospodářském vývoji vyspělejší a bohatší než ostatní obyvatelstvo. V očích nové státní moci se stali nepřáteli, které je potřeba připravit o těžce nabytý majetek, zlomit jejich svobodnou vůli a donutit je ke vstupu do kolchozů. Pokud se rolníci nechtěli účastnit socialistického hospodářství dobrovolně, nastupovala cesta násilí. Vězení, gulagy, deportace na Sibiř či smrt. Trestal se sebemenší prohřešek a vše bylo nejprve posuzováno z politického hlediska. Zakázán byl i podomní prodej nití či borůvek a sběr klásků ze sklizených polí byl kvalifikován jako rozkrádání socialistického majetku.

Kolchozy se nakonec podařilo založit ve všech českých osadách, i když za cenu obrovských materiálních, hospodářských, kulturních i lidských ztrát. Dle některých zdrojů se uvádí, že v českých osadách na Volyni došlo v důsledku kolektivizace venkova až k 30 % snížení počtu obyvatel, ať už z důvodů odsunutí na Sibiř, do gulagů či vězení, ze kterého se nikdy nevrátili.

Za této konstelace, je zcela pochopitelné, proč se téměř všichni Češi, žijící se po generace zemědělstvím, odhodlali odejít z Volyně zpět do Československa. Rozhodnutí to muselo být i tak dosti obtížné, protože jinou domovinu než Volyni nikdo z nich nepoznal. Tvrdá kolektivizační politika jim ovšem jinou možnost než odchod nedávala. Plni naděje a očekávání zamířili volynští Češi do vysněného Československa, jenže realita, která zde čekala, nebyla tak růžová, jak mnozí doufali. K problémům s osidlováním se připadlo i budování nových sousedských vztahů, což nebylo jednoduché, protože starousedlíci i noví osídlenci z vnitrozemí v nich viděli cizí element, který mohl ohrožovat jejich zájmy. Navíc se museli naučit hospodařit v nových podmínkách a ztratili zde výsadní ekonomické postavení, kterému se těšili na Volyni.

text bez úprav, dokončení příště

Vaše názory - z dopisů čtenářů

Chtěl bych upřímně poděkovat a myslím že nejen za sebe, naše mu celostátnímu vedení SČVP za velice zodpovědný postoj k volbě prezidenta republiky ve druhém kole této volby. Ačkoliv se naše Sdružení komentování nebo účasti v politice vyhýbá, tentokrát se po několikerém nehorázném vyjádření K. Schwarzenberga nejen

na adresu našeho druhého prezidenta E. Beneše ale d. f. celého národa (odsun=genocida) opravdu mlčet nedalo. Určitě proto vyjádření proti kandidatuře p. Schwarzenberga schvaluje většina nás, řadových členů.

Je dobře, že naše vedení se spolupodílelo na vzniku Vlasteneckého fóra, které zastřešilo celou řadu vlasteneckých organizací a jejich i našim jménem vydalo výzvu proti volbě p. Schwarzenberga. A zároveň vyzvalo k volbě Miloše Zemana. I když i tady není vše křišťálově čisté, je to za daného stavu volba té lepší alternativy.

Vladimír Valčuk

Dobrý den vážená paní předsedkyně,

včera jsem se dočetla na internetu, že Sdružení volynských Čechů a jejich přátel podporuje volbu pana Miloše Zemana, přidává se k prohlášení pana generála Beera. Od tohoto prohlášení se našťestí distancovala Česká legionářská obec.

Vážená paní předsedkyně, nevím proč se Vaše sdružení k tomuto prohlášení přidávalo, ale mám velké výhrady a dovoluji si je vyjádřit z následujících důvodů:

1. Jsem dcera pana Hořenina z Roudnice n. L., jehož otec padl na Dukle ve svých 40 letech (Hořenin Vladimír), padl tam i jeho bratr (Hořenin Antonín) a jejich další příbuzní. Otec se narodil v roce 1933 na Volyni v Mirohošti a v roce 1947 se vrátil společně s matkou a s mladším bratem (děti 14 a 10 let) do ČR. Vraceli se na pozvání prezidenta Beneše, ale zde se o ně skutečně nikdo nepostaral. Myslím, že podrobnosti znáte lépe než já. Domnívám se, že se tímto mohu považovat za potomka volynských Čechů.

2. Matka se narodila v pohraničí v roce 1935. Po odtržení Sudet byla rodina vystěhována, po válce se pak vrátila zpět, ale protože můj dědeček vlastnil statek, byla rodina opět odsunuta v roce 1948. při 1. odsunu jim půjčili sudetskí Němci vůz, aby si mohli odvést alespoň nějaké věci, při 2. odsunu na ně Češi házeli kameny a nadávali jim do kulaků. Ani moje matka ani její 2 sestry pochopitelně nemohly studovat. Naštěstí jsem měla možnost poslouchat vyprávění dědečka o tom, jak to tehdy bylo.

3. Nikdo nikdy z naší rodiny nebyl v komunistické straně.

4. Pozorně jsem poslouchala debatu pana Zemana a pana Schwarzenberga a musím konstatovat, že pan kníže uvádí, že to co se stalo při odsunu sudetských Němců je ostudné a dnes by to nebylo možné a vláda v čele s prezidentem, která by toto dopustila, by se zodpovídala před mezinárodním tribunálem. O tom, že odsun neproběhl hladce jistě není pochyb. Otázka Benešových dekretů také vyzněla úplně jinak, ale jistě nikdo netvrdí, že by se měl vracet majetek sudetským Němcům. Bohužel, nyní nastoupila velká manipulace s veřejným míněním a říká se jen, to co je potřeba, ale pravda rozhodně ne, trochu mi to připomíná školní léta, kdy nás vyučovaly soudružky učitelky. Je mi velmi líto, že se zástupci Volynských Čechů k této ubohé manipulaci přidali. Jediné, co mne utěšuje je, že si volynští Češi udělají vlastní názor a nenechají se manipulovali. Prosím, znovu zvažte své prohlášení. S pozdravem MUDr. Vladimíra Bednářová, CSC.

Otištěno bez úprav!

V ý z v a

Pan Vladislav Cupal z Pokos, jehož dědeček Josef Vondrák financoval malbu původního hrušvického kostela, prosí o informaci, jak se jmenoval ten malíř který tu malbu tehdy prováděl. Pomozte v hledání této informace. Děkuje Růžena Cupalová a redakce!

Dobrý den,

snažím se dobrat nějakých informací o své prababičce, protože bych si rád poskládal historii naší rodiny a uchovat je i pro potomky, aby měli vedle „velké“ historie, kterou se učí ve škole zprávu i o té druhé, která se týká jejich vlastní rodiny. Vím dnes zhruba jak do osudů mých předků zasáhla bitva na Bílé Hoře, popřípadě bitva u Hradce, ale čím víc střípků se podaří shromáždit tím bude obraz plastičtější a uchopitelnější.

Moje prababička Marie Mulchová se narodila 15.3. 1874. Na Volyně odešla zhruba jako devítiletá. Celá její rodina zemřela pravděpodobně na cholera a jí se našťestí ujala šlechtična (hraběnka?), jež ovdověla ze stejných důvodů. Obě se usadily ve Zdobici u Zdobunova, kde se Marie posléze vdala za Charitona Náhluka. Spolu pak měli syna Jana (nar. 1896), který byl švec a vedle toho si udržoval hospodářství. Jan a jeho manželka Anastázie spolu měli Vladimíra, Alexandra, Věru a Lídu.

Vladimír se účastnil tažení se Svobodovou armádou až do Prahy. Jan strávil část druhé války na Sibiři, protože se v hospodě vyjádřil neuctivě k bolševické správě. Mezitím byla starost o celé hospodářství na bedrech třináctiletého Alexandra. Po návratu ze Sibíře

a návratu syna Vladimíra jak jen to bylo možné naložil rodinu a usadili se v Bílencích na Chomutovsku. Na Ukrajině zůstala jen Věra, která už byla provdaná (Osipenko) a měla zde rodinu. Marie Mulchová-Náhluková zemřela 22. 4. 1948 v Bílencích kde je i pochována.

Rád bych zjistil cokoli o Marii Mulchové, hlavně odkud z Čech na Volyně odešla, abych se pokusil dohledat další předky. O šlechtičně která ji s sebou vzala na Volyně vím tolik, že dožila svůj život v nepříliš dobrých poměrech ve Zdobici, kde se o ni starala a pomáhala jí zmíněná Věra Osipenko. Uvítám i jakékoli další detaily o mém dědovi Janovi.

Pokud by bylo možné otisknout tento příběh ve Zpravodaji s výzvou zda by se mohl přihlásit kdo má nějaké informace, byl bych za to velice vděčný. Pokud je třeba dát článku jiný formát, nebo jej zkrátit tak se o to samozřejmě pokusím.

Děkuji a jsem s pozdravem

Vítězslav Jersák

DVD Volyňští Češi

Přílohou Zpravodaje č. 10 bylo překvapení - multimediální DVD. Vzhledný potisk DVD jistě upoutá, ale již spuštění úvodní obrazovky vzbuzuje rozpaky. Část menu s textem „Písň z Volyň“ (doslova opsáno) začíná diváka varovat, aby byl dále ve střehu. Komentátor (jehož jméno není nikde na DVD uvedeno a jehož hlas často zadržává a není mu rozumět) vyslovuje již v úvodu informaci o tom, že se na Volyně přesídlilo 2 636 rodin, přičemž na zobrazovaném textu je psáno číslo 2 363. Poté říká, že na počátku století (bohužel neříká kterého) žilo na Volyni 26 tisíc Čechů. Poté informuje diváky, že Češi zpočátku žili jen v zemljankách (předtím hovoří o tom, že se vystěhovali i bohatí sedláci). V doprovodném textu, který je v rozporu s pravidly typografie (špatné zarovnání textu, ponechávání předložek a spojek na koncích řádků, chybějící tečky, atd.) jsou i hrubé chyby - Volyňští Češi (správně volyňští) a překlapy. K informacím o 1. sv. válce jsou promítány fotky děvčat v krojích.

Šokem pro diváka je tvrzení, že obec Český Malín přepadli zřejmě (autor pochybuje o historické pravdě) němečtí vojáci. Následuje filmový týdeník z roku 1947 o reemigraci (bez uvedení svolení k použití od české televize), který je již ovlivněn nastupujícím komunismem. Jsou v něm velké nepřesnosti, k nimž je ale uveden jen pouze vysvětlující text, že si mohli vzít s sebou jen část movitého majetku a 1.000 rublů a Sovětům tak museli zanechat celé jmění. Obsah týdeníku bez podrobného komentáře může diváka zmást. Následuje text, kde se píše doslova Volyňe.

V menu Prezentace SČVP jsou zajímavé informace, ale konečný přehled regionů však působí graficky nevyváženě - některé e-maily jsou modře, jiné černě, je rozdílná velikost písma. U formuláře přihlášky je v textu uvedeno, že každý člen dostává čas časopis Zpravodaj. Pod menu Volyňské písňe divák nakonec uvidí ke svému překvapení i kuchařské recepty. V textu se píše, že Volyňáci měli hymnu Kde domov můj. Dále se píše, že měli další vlastní hymnu z roku 1928, ale jak se jmenovala se už divák bohužel z textu nedozví (zřejmě se jedná o píseň 60 let ušlo).

Výběr receptů z Volyňe je kuriózní, nevím, jestli opravdu typická volyňská jídla byli marinovaní slanečky, šťovíkový boršč, celerová omáčka a polévka z piva. Je škoda, že toto DVD neprošlo důkladnou redakční a odbornou kontrolou, pokud by byly odstraněny výše uvedené nedostatky, mohlo být přínosem pro šíření volyňské tematiky mezi veřejnost. Tuto recenzi jsem byl nucen napsat po mnoha telefonátech od známých ke konci roku 2012, kteří se divili jaké našli na DVD podivné informace. Bohužel jsem jim to neměl vysvětlit. Na DVD totiž nebyla ani na potisku ani uvnitř uvedena jména autorů, na která bych je mohl odkázat. Petr Sazeček

Pražský region

jako každý rok pořádá 2. - 8. 7. 2013 zájezd na Volyně s ubytováním v Dubně. Chceme navázat na tradici zavedenou Irenou Malínskou. Zúčastníme se pietní vzpomínky v Českém Malíně 7. 7. 2013. Navštívíme Rovno, Luck, Počajev. Jeden den bude volný pro vlastní zájmy. Závazné přihlášky přijímá do 31. 5. 2013. Plánovaná cena je 6.000 Kč.

Adr.: Jiřina Kolářová, Dolina 73/9, Praha-6 16500, kolarova.jiri-na@seznam.cz; m. 728191260; tel. 220921949 prosím volat večer!

Výzva

Pro svůj rodokmen sháním jakékoli poznatky o volyňských příbuzných. Jedná se o rodiny: Čechákoví - Ostrog a Tajkury. Šťastných - Kozlinskij Majdan, Teremno a Kostopol, ul. Laczej 6. Koč-

kovi - Hlinsk, Kozlinskij Majdan, Kostopol. Komárkovi - Oženín, Tajkury. Drbohlavovi - Luck. Dvořákoví - Hlinsk, Kostopol. Holarovi (Golasow) - neznám bydliště.

V uvedených obcích se buď narodili nebo bydleli popřípadě měli svatbu. Moc děkujeme za každou informaci, kterou můžete napsat na email, případně se spojit telefonicky nebo poštou.

Anna Rchonková-Čecháková tel. 774527041, adresa Aš, Hlavní 11, PSČ 352 01, jiri.painz@seznam.cz

Naši jubilanti

reg. Brno: V lednu oslavili: Bryksa Josef Brno, z Junkovky 84 let; Jaitnerová Eleonora Brno, z Lucka 75 let; Kučera Josef Brno, z Teremna 92 let; Němec Vladimír Vojkovic ze Zálesí 93 let; Stará Jarmila Český Krumlov, z Okolku 82 let.

Dne 1. 2. 2013 oslavila své 83. narozeniny Mgr. Stanislava Kounková. Hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje Viktor Haken

V únoru oslaví: Ing. Kubový Jaroslav Brno, z Rovna 82 let; Ing. Němec Miroslav Brno, z Lublina 81 let; Urbanová Emilie z Novostavců 92 let. Jubilantům srdečně blahopřejeme Lubomír Sazeček

reg. Broumov: V prosinci oslavila 75 let Anna Pokorná z Broumova. Před 75ti lety se 7. 1. 1938 v Hrušvici na Volyni narodila Marie Tomášková. Nyní bytem Koclérov u Trutnova. Hodně zdraví a štěstí do dalších let jim přeje za region Alexandr Stejskal

reg. Domažlice: V lednu oslavila 89 let Emile Tomanová Malý Malahov; 83 let Marie Lokvencová Plzeň a 89 let Václav Kocek Seměvice. V únoru se dožívá 86 let Bohumil Janča z Města Touškov; 83 let Boris Červenka Plzeň; 65 let Ing. Vladimír Kábrt Klatovy; 84 let Doc. PhDr. Jaroslav Fiala Csc. Plzeň; 88 let Anna Malá Srby. Všem jmenovaným gratulujeme a do dalších let přejeme pevně zdraví, štěstí a dobrou náladu. Za region Miloslava Chocholatá

reg. Cheb: V únoru se dožívá 84 let Štěpán Doleček z Vrby, nyní Fr. Lázně; 88 let Ludmila Mácová ze Sofievky, naše milá vedoucí regionu, nyní Cheb a 93 let Antonie Stolariková z Počajeva, nyní Fr. Lázně. Jménem krajanů chebského regionu zdraví, štěstí a životní pohodu přeje L. Pancířová

reg. Chomutov: V únoru oslaví 85 let Slavěna Tvrdá ze Závadova, bytem ve Vrskmani; 60 let Vlasta Menšíková z Mostu. Jubilantkám hodně štěstí a zdraví do dalších let přeje Jiřina Kačerová

reg. Karlovy Vary: V únoru oslaví 75 let Julie Dalecká z Tygdinskij, nyní K. Vary. V březnu 86 let oslaví Jaroslav Čechura ze Strašic, nyní Teplička; 81 let Vladislava Hricová ze Mstěšína, nyní Otovice; 81 let Josef Hudeček z Volkova, nyní Ostrov n/O; 81 let Raisa Randová z Rovna, nyní K. Vary; 75 Libuše Čenková ze Zálesí, nyní K. Vary. Všem pevně zdraví a pohodu přeje za region Helena Hodáková

reg. Litoměřice: V únoru oslaví 84 let Pavla Melničáková z Volkovyj, bytem Dobkovic; 85 let Helena Šimová z Hušče, bytem Trnovy; 87 let Jiřinka Sazečková z Keblic, bytem Lovosice; 90 let Věra Suchopárová ze Straklova, bytem Roudnice n/L. Všem jubilantům srdečně přeje pevně zdraví a spokojenost Daniela Zelenková - jednatelka

reg. Moravskoslezský: V únoru oslaví 90 let Slávka Gajdošíková ze Slavuty, bytem Kokory; 87 let Helena Esterkesová z Ledochovky, bytem Nový Jičín; 86 let Stanislav Kabát z Martinovky, bytem Příbor; 83 let Antonín Kunášek z Ozeran, bytem Zátor; 82 let Blažej Bolf ze Starojické Lhoty ČR, bytem Hukovice; 70 let Dr. Irena Truplová z Josefína, bytem Opava; 65 let Mgr. Ludmila Čajanová z Rusína ČR, bytem Krnov; 65 let Drahomír Fibich z Bělotína ČR; 65 let Josef Knob z Moravice ČR, bytem Moravice Melč. Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, do dalších let hodně zdraví a životní pohodu. Za region Dr. Vladimír Samec - předs., Marie Seitlová - taj.

reg. Olomouc: V únoru oslaví: 83 let Novotná Anna z Ulbárova, nyní Šternberk; Všem těmto členům do příštích let přejeme pevně zdraví a spokojenost. Za region Vladimír Polák - před. a Miroslav Nerad - člen výb.

reg. Praha: V únoru oslaví: 90 let Přibyl Václav z Kyjeva, nyní Praha-9; 83 let Medunová Pavlína z Hulče, nyní Kladno; 81 let PhDr. Splítek Jaroslav z Tylljavky, nyní Praha 3; 81 let Hobzová Alena z Prahy-4; 75 let Fiala Josef z Kupičova, nyní Slaný. Jménem krajanů pražského regionu přeje všem pevně zdraví, štěstí a pohodu M. Průšová

reg. Šumperk: V únoru oslaví 85 let Viktor Hnízdil z Knerut, nyní Šumperk; 84 let Antonie Doležalová-Nováková ze Zborova, nyní Pardubice; 84 let Vladimír Suva z Terešova, nyní Dolní Studénky; 65 let Helena Davidová-Beštová z Českého Malína, nyní Šumperk.

Všem jmenovaným přejeme pevně zdraví, štěstí i do Nového roku za region Šumperk Jiřina Žáková

reg. Žatec: V únoru oslaví 75 let Ing. Stanislav Kloboučník z Jezírka nyní Žatec; 75 let Vladimír Beran z Lidavy nyní Žatec; 82 let Marie Ježková z Lucka nyní Žatec; 82 let Ludmila Rampasová z Kvasilova nyní Staňkovic; 82 let Jiřina Lukešová z Volkova nyní Strkovic; 83 let Anna Burešová z Kvasilova nyní Holedeč; 84 let Irena Hanušová z Omelanštiny nyní Žatec; 84 let Marie Ryšavá z Kupičova nyní Žatec; 84 let Antonín Lněniček ze Sofievky nyní Nepomyšl; 88 let Olga Černohorská z Podcurkova nyní Jablonec n/N; 89 let Miroslav Bernart z Teremna nyní Volevčice; 91 let Ljuba Ditrichová z Dubna nyní Louny. Všem těmto jubilantům přejeme hodně zdravíčka a životního elánu do příštích let, za region *Kamila Ondrová*

UPOZORNĚNÍ PRO REGIONY

V rubrice NAŠI JUBILANTI se nadále budou zveřejňovat pouze členové při výročí 55, 60, 65, 70, 75, 80 a potom výše už všechny ročníky. Toto pravidlo bylo odsouhlaseno již v minulosti, pouze se k němu jen vracíme. *Redakce*

Naše řady opustili

region Litoměřice: Dne 10. ledna zemřela ve věku 83 let paní Jarmila Dědková, roz. Knopová z Mirohoště, posledně bytem Měcholupy u Žatce.

Upřímnou soustrast všem pozůstalým projevuje za region Litoměřice *Daniela Zelenková, jednatelka*

region Olomouc: Dne 7. ledna 2013 zemřel ve věku nedožitých 85 let pan Vladimír Šlanhof rodák z Moldavy II. Po návratu do vlasti žil se svou rodinou v obci Slavonín u Olomouce. A 30. ledna 2013 zemřela ve věku nedožitých 91 let paní Anna Šulcová rozená Flanderová z Mirohoště, bytem Hněvotín u Olomouce.

Upřímnou soustrast rodinám projevuje za olomoucký region *Vladimír Polák - předseda a Miroslav Nerad - člen výboru*

Dne 15. 12. 2012 zemřela ve věku nedožitých 92 letech krajanka paní Marie Bajerová, roz. Menzlová z Kliščicha u Dubna. Žila v Jesenici u Rakovníka, naposledy v Mělníku. Dcera Evženie Drdová. *Jaroslava Rejchrtová*

Oznamujeme smutnou zprávu, že 1. 2. 2013 ve svých 67 letech zemřel mitroforní protopresbyter, arciděkan Ústeckého kraje, Mgr. Vladimír Jachňuk, farář žatecké pravoslavné církve. *Redakce*

Příspěvky na tiskový fond leden 2013

bez určení regionu: A. Lešnerová 200 Kč; Ing. Jiří Urban 200 Kč; Ladislav Nezkusil 200 Kč; Marie Moučková 200 Kč; Miroslava Rozumovská 200 Kč; Mgr. Mstislav Herblich 300 Kč; Ludmila Šamlová 100 Kč; Alexandr Dufek 300 Kč; Naděžda Králová 200 Kč; Alice Makovičková 220 Kč.

region Žatec: Božena Kamencová Most 100 Kč; Anna Michoňková Kadaň 100 Kč; Jindřich Fiala Klášterc n/Ohří 100 Kč; Božena Soukupová Žatec 200 Kč; Olga Djačuková Žatec 100 Kč; Olga Berková Žatec 200 Kč; Libuše Klíglová Žatec 400 Kč; Anna Šulitková Velichov 200 Kč; manž. Průšovi Bitozeves 100 Kč; Ludmila Krobová Hředle 100 Kč; Josef Sahlka Soběchleby 200 Kč; Viktor Novotný Most 200 Kč; Anna Čechová Siřem 300 Kč; Ing. Stanislav Kloboučník Žatec 500 Kč; Antonín Linha Podbořany 300 Kč; Marie Jedličková Očihov 100 Kč; Ludmila Kalašová Opočno 300 Kč; Eugenie Štípková Velemašles 200 Kč; Anna Hlaváčková Žatec 500 Kč; Ladislav Jůna Žatec 200 Kč; Jaroslava Kahounová Vilice 500 Kč; Libuše Sivilská Kryry 200 Kč; Lydie Valentová Podbořany 100 Kč; Marie Medunová Podbořany 200 Kč; Ing. Miroslav Kadavý Louny 300 Kč.

region Domažlice: Václav Kocek Semněnice 500 Kč; Marie Lokvencová Plzeň 200 Kč; Libuše Průchová Lochovice 500 Kč.

region Praha: ThDr. Jaroslav Šuvarský Praha 200 Kč; Jaroslava Rejchrtová Mělník 100 Kč; Zdeňka Krušinová Otradovice 300 Kč; Jan Toušek Uhlířské Janovice 200 Kč; Antonie Držmišková Choceň

600 Kč; Jaroslav Marek Kuřivody 200 Kč; Ing. Miroslav Kopecký Praha 300 Kč; Prof. Ing. Zdeňka Klusáková CSc. Praha 200 Kč; Evžen Šrámek Praha 200 Kč; Josef Břeň Koclířov 300 Kč; Ing. Věra Rufeřová Nymburk 600 Kč; MUDr. Jiří Mazánek Praha 300 Kč; Prof. Stanislav Štech Praha 100 Kč; Miroslava Kuběnková Praha 100 Kč; Vladimír Winter Praha 200 Kč.

region Chomutov: Věra Sasíková Jablonec n/Nisou 200 Kč; Vlasta Zapalačová Jirkov 200 Kč; Vladislav Musil Chomutov 100 Kč; Ludmila Švecová Kadaň 300 Kč; Marie Grulichová Droužkovice 100 Kč; Zdeňka Kochanová Údlice 200 Kč; Alexandr Čech Chomutov 300 Kč.

region Litoměřice: Zdeňka Furmanová Litoměřice 100 Kč; Olga Bílková Litoměřice 100 Kč; Ing. Antonín Kučera CSc. Litoměřice 200 Kč; Ludmila Bohatcová Štětí 200 Kč; Vladislav Opočenský Chotíněves 250 Kč; Věra Brázdová Litoměřice 200 Kč; Emilie Boučková Ústěk 200 Kč; Marie Chudobová Ústěk 500 Kč; Věra Brázdová Litoměřice 200 Kč; PaedDr. Jaroslav Moravec Třebenice 200 Kč.

reg. Mariánské Lázně: manž. Votavovi Mariánské Lázně 250 Kč.

region Nymburk: Anna Jancurová Butoves 150 Kč.

region Cheb: Anna Crhonková Aš 300 Kč.

region Vyškov: Saša Mašovský Bučovice 200 Kč; Václav Štěpánek Vyškov 200 Kč.

region Moravskoslezský: Bohumil Perman Opava 500 Kč; Milada Zemanová Opava 100 Kč; Václav Petras Nošovice 200 Kč; Ing. JUDr. Jiří Krivský Opava 1.234 Kč; Helena Vegrichová Hrozová 300 Kč; Jaroslav Moravec Fulnek 200 Kč; Vlasta Vašendová Krnov 200 Kč; Jaroslav Janko Krnov 350 Kč; Vladimír Kratochvíl Studénka 200 Kč; Josef Knob Moravice 300 Kč; Emil Malý Studénka 200 Kč; Věra Pospíšilová Kujavy 200 Kč.

reg. Šumperk: Antonie Tichá Vikýřovice 200 Kč; Antonín Šeřl Rapotín 200 Kč; Ing. Ondřej Matějka CSc. Ostrava 200 Kč; Antonie Divišová Šumperk 300 Kč; Stanislav Procházka Libina 300 Kč; Anna Vojtišková Rapotín 200 Kč; Žofie Lešáková Rapotín 200 Kč; Marie Dedeciusová Libina 200 Kč; Jiří Klaban Velké Losiny 300 Kč.

region Brno: Vlasta Poláčková Loděnice 500 Kč; Marie Pechalová Brno 200 Kč; Svetozár Němec Hostěradky 500 Kč.

region Tachov: Evženie Kadlecová Božetice 300 Kč; Valentina Kynclová Tachov 200 Kč.

region Olomouc: Břetislava Březinová Hněvotín 200 Kč; Halina Pavlicová Olomouc 100 Kč; Evženie Dubická Olomouc 200 Kč; Marie a Miroslav Pospíšilovi Olomouc 500 Kč.

region Karlovy Vary: Miroslav Chmelík Karlovy Vary 100 Kč.

region Frýdlant: Marie Blimlová Liberec 150 Kč; Alžběta Nová Liberec 500 Kč.

region Uničov: Olga Hníková Uničov 150 Kč.

region Šternberk: Ing. Josef Faltys Bohuňovice 300 Kč; Miroslav Vohralík Unčovice 200 Kč.

region Teplice: Leonila Hejdová Teplice 300 Kč.

region Rakovník: Halina Ballardová Nové Strašecí 300 Kč.

zahraniční členové zaslali na úhradu členského a na tisk: Jarmila Šťastná Berlín 1.000 Kč; Hvězdoslav Němec Mnichov 500 Kč; Emílie Horak Kanada 42 CAD.

oprava: region Žatec, minule bylo chybně uvedeno jméno dárcce Antonín Moravec, má být správně Antonín Mora Horažďovice.

Všem dárcům děkujeme

Prosbá redakce

Žádáme naše členy, kteří mají doma zarchivovaná stará čísla Zpravodaje o pomoc. Stále nám chybí umístit na náš web čísla z ročníku: 1991 - od č. 3 do č. 10; 1992 - všechna čísla; 1993 - všechna čísla; 1994 - č. 2, č. 4 a č. 10; 1995 - číslo 3. Jedná se pouze o to, abysme je mohli okopírovat a umístit na naše stránky. Poté je majitelům nepoškozene vrátíme.

Děkujeme za pomoc!!! Redakce a IT webových stránek.

Upozornění! Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha č. ú.: 252001907/0300 Československé obchodní banky a.s., Poštovní spořitelna, Roztylská 1, 225 95 Praha. Dary můžete posílat na adresu hospodářky Sdružení: Marie Nečasová, Podhájek 68/V, 471 24 Mimoň, mobil: 728 351 726, mail: m.necasova@seznam.cz. Prosíme, abyste neupomínali zveřejnění dárců a darů, zveřejňujeme je až po obdržení účetního dokladu. Peněžní dary neposílejte na adresu šéfredaktora. Změny v evidenci členství, adres, přihlášky nových členů, ukončení členství a dotazy zasílejte zásadně na adresu hospodářky. Děkujeme!

Tiráž: Vydává „Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel“ pro potřebu svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají autoři příspěvků. Vychází jako občanský. Šéfredaktor: Lubomír Sazeček. Příspěvky nejsou honorované, nevyžádané rukopisy se nevracejí. Příspěvky zasílejte do konce každého měsíce na adr.: Lubomír Sazeček, Stamicova 288/3, 623 00 Brno, nebo e-mailovou adresu: sazecek@email.cz, tel.: Vodafone: 776 310 958, O2: 723 520 715. Podávání zásilek povoleno Česká pošta, a.s. odštěpným závodem Praha č.j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Stránky Sdružení vlastníků pozemků: www.vpnvosv.cz, Stránky SČVP: www.scvp.eu, **Toto číslo vyšlo 06. 02. 2013**